

PYÖRÄRETKI SEINÄJOKI - PARIKKALA

PYÖRÄILIMME (SINIKKA JA TAPANI) NOIDEN PAIKKAKUNTIEN VÄLIN, EI KUITENKAAN SUORAAN VAAN KAINUUN KAUTTA MM. PUOLANGAN JA SUOMUSSALMEN KAUTTA.

YLEISTÄ: MIKSI TEHDÄ TÄLLAINEN MATKA.

YKSI MERKITTÄVÄ TEKIJÄ ON HAASTAA ITSENSÄ. EI VÄHITEN MERKITYSTÄ ON MYÖS SILLÄ, ETTÄ YLEENSÄ KULJETTAJANA TOIMINUT TAPANI EI OLE VOINUT JATKAA AUTOILUA LÄÄKÄRIN YSTÄVÄLLISESTÄ HUOLENPIDOSTA JOHTUEN.

KOLMAS AJATUS ON PÄÄSTÄ SUHTEELLISEN VAPAASTI LIKKUMAAN ILMAN AUTOA JA VIELÄPÄ HIEMAN PITEMPIÄ MATKOJA KUIN KÄVELLEN. YLEISET KULKUNEUVOT OVAT SIITÄ EPÄMUKAVIA, ETTÄ NIIDEN SUUNTAA, AIKATAULUA JA PYSÄHDYSPAIKKOJA YKSITYINEN HENKILÖ EI SAATA VAIKUTTAA, EMMEKÄ TIEDÄ VOIKO ESIMERKIKSI VR: KÄÄN AINA VAIKUTTAA OMIIN AIKATAULUIHINSA.

MOTIIVI TÄLLAISELLE MATKALLE TÄYTYY OLLA OLEMASSA, JOTTA SITÄ VOI JATKAA SATEESTA, TUULESTA JA KYLMÄSTÄ HUOLIMATTA JA VAIKKA NÄLISSÄÄN. MEILLÄ OLI USEITA MOTIIVIN AIHEITA. ENSIMMÄINEN OLI PÄÄSTÄ MUKAVASTI KESÄSEUROIHIN ÄHTÄVÄLLE. SIINÄ SAMALLA VOISIMME VIERAILLA LASTENLASTEN LUONA. TOINEN MOTIIVI OLI MOIKATA TAPANIN SISARTA VÄHÄN YLEMPÄNÄ

POHJANMAALLA, HIMANGALLA. KOLMAS TEKIJÄ OLII AJAA YLVIESKAN KAUTTA, JOSSA TIEDETTIIN OLEVAN ERINOMAINEN SALAATTIRUOKAPAIKKA, KING MEAL. NELJÄS MOTIIVI OLII JATKAA SUOMUSSALMELLE JA RAATTEEN TIEN MUSEOON, SILLÄ SINIKAN ISÄ OLII TALVISODASSA RAATTEEN TIEN TAISTELIJANA, SELVISI SIELTÄ HENGISSÄ JA KERROTAANPA HÄNEN AMPUNEEN KONEKIVÄÄRILLÄ ALAS VENÄLÄISEN HÄVITTÄJÄKONEEN. VIIDES MOTIIVI OLII NÄHDÄ MUUTAMA MIELENKIINTOINEN MAISEMA, KUTEN KOLI, KERIMÄEN KIRKKO JA PUNKAHARJU EDELLÄ MAINITTUJEN KOHTEIDEN LISÄKSI. KUUDENTENA MOTIIVINA OLII SE KAIKKEIN VOIMAKKAIN ELI PÄÄSTÄ EIJIN NAHOIN TAKAISIN KOTIIN.

NÄMÄ OLIVAT ALKUASETELMAT. JOSSAKIN LOPPUVAIHEESSA KERTOMUSTA NÄYTÄMME RETKEN MAHDOLLISTANEET TARVIKKEET JA VIMPAIMET KUTEN PYÖRÄT, LEIRIITYMISVÄLINEET, VAATETUS JNE.

OLISIMME ILMEISESTI MATKUSTANEET MATKAN HELSINKI - SEINÄJOKI PYÖRILLÄ, MUTTA HEINÄKUUUN ALKUPUOLI OLII LIIAN KIIREINEN JA SITEN JÄI LIIAN VÄHÄN AIKAAN YLI KOLMEN SADAN KILOMETRIN MATKAAN. TOISEKSEEN HALUSIMME KYLLÄ VÄLTÄÄ RUUHKAISINTA SUOMEA.

Olimme siis saaneet illalla hieman yli kymmenen vielä mökin vaikka majatalon isännän mukaan liike oli suljettu yhdeksän aikaan. Se oli meille onnekas tapahtuma ja antoi lisää henkisiä voimavaroja seuraavalle päivälle. Vaikutti selvästi siltä, että vaikka oli kesäaika, lomat parhaimmillaan, niin kuitenkin ihmiset eivät liikkuneet aktiivisesti niin, että olisivat tarvinneet majoitusta. Autolla on helppo hönkäistä tosta vaan vaikka 800 kilometriä, jos säät alkavat harmittamaan. Pyöräillen asia on ihan pikkuisen toisin.

Majapaikassa ei tietenkään ollut aamupalaa niinkuin ei kanttiinikaan ollut auki. Siis lähdimme liikkeelle energiapatukalla ja pillimehulla. Satoi. Vettä tuli ihan reippaasti. Oikeastaan sade ei ole ankeinta tällaisella matkalla. Ankeinta on pitkät autiot taipaleet, jolloin lähimmät ihmiset ovat kymmenien kilometrien päässä ja sitten kun on jonkinlainen asuntojen keskittymä, se on niin vaatimaton, ettei siellä ole mihin päänsä kallistaisi. Pitkät autiot taipaleetkaan eivät ole silloin ankeita, jos niissä on jotakin erityistä katsomista. Sattuu kuitenkin olemaan niin, että koko päivän saa katsella samanlaista metsikköä, jossa vähän vaihtelee suontapaista jne.

Puolanka - Suomussalmi välimatka on kohtuullisen mäkistä, ei kenties autoille mutta pyöräilijälle, jolla on parikymmentä kiloa tavaraa mukana ja pyörän paino tietysti. Ei siinä silti mitään valittamista ole. Itseasiassa on upea tunne, että on voittanut yhden jos toisenkin mäen. Pohjanmaalla ei mäkiä ole, matkallamme ensimmäinen joltinenkin ylämäki oli hieman ennen Haapavettä. Sitten oli taas loivaa kumpuilua kunnes Puokion tietämissä ja sen jälkeen alkoi olla mäkiä.

Niinpä ei ole ihme, että kohta Puolangan jälkeen on sellainen ihme kuin Hepoköngäs, on korkeuseroja. Hepoköngästä on joskus mainostettu Suomen korkeimpana vesiputouksena. Ilmeisesti se on noin 24 metriä, emme menneet alhaalta sitä katsomaan, koska olimme joskus sen sieltä nähneet. Silloin siinä tuli vettä vähän enemmän kuin auton pissapojasta. Nyt oli sateista ja vettä oli enemmän mutta ei paljon. Putouksen korkeus on vaatimaton verrattuna esimerkiksi Norjan vastaaviin. Tämä putous on kuitenkin Suomessa. Me olimme tosin saaneet matkalla tarpeeksi vettä, jonka putouskorkeus on enemmän kuin 24 metriä. Teimme kuitenkin tuon muutaman kilometrin mutkan päätieltä ihan vaihtelun vuoksi. Ihmettelimme vain infon heikkoa tasoa täälläkin. Siinä jotenkin tulee esiin peräkylän asenne: kun me nyt tiedämme missä se ja tämä on, niin mitäpä noista mitään viittoja tai muutakaan infoa laittaa.

Matka jatkui, pyörät kiisivät ja tie oli. Sitä se totisesti oli. Korkeilta mäiltä oli kyllä hyvät näkymät mutta ei niitäkään jaksa loputtomasti ihailla - sateella. Alamäessä sentään pääsi jopa vauhdista nauttimaan. Kun uskalsi antaa mennä, yli kuudenkymppin vauhti ei ole ongelma, ei olisi varsinkaan jos ei olisi painavia laukkuja, märkää ja paikoin liukasta tietä ja arvaamattomasti ilmestyviä poroja.

Mielestämme melko pian saavuimme Suomussalmelle vaikka niitä mäkiä olikin tai ehkä juuri siksi. Suomussalmella ensin tulimme Ämmänsaareen, joka on kaiketi nykyisin enemmän keskusta kuin keskusta itse. Täälläkin olisi kaivannut hieman enemmän teillä opastusta, mihin pitää mennä, jos aikoo mennä kirkonkylän keskustaan jne. Suomalaiset ovat todella jotenkin info aneemista porukkaa.

Ämmänsaaresta olisimme saaneet yöpaikan hotellista mutta siellä oli luvassa jokin musiikkimekkala aamu viiteen, joten emme olleet valmiit sellaisesta maksamaan reilua satasta. Eräs halvempi majapaikka oli täynnä tai omistaja ei viitsinyt kesämökiltään tulla hoitamaan asiaa. Siksi päätimme etsiä leirialueen, olihan telta jäänyt perin vähälle käytölle.

Niin sitten päädyimme Kiantajärven leirialueelle. Telttapaikka oli halpa. Alueen kanttiinista sai jotakin pientä purtavaa ja sitä hallinnoiva emäntä oli varsin ystävällinen ja avulias.

Hän auttoi kykynsä mukaan silloinkin, kun meille sattui kommellus. Olimme lukinneet pyörämme toistemme lukoilta. Aamulla emme sitä muistaneet ja olimme ihmeissämme, kun kummankaan lukko ei auennut vaikka kuinka yritimme valuttaa öljyä niihin. Kävimme leiriemännältä kysymässä myös putkimiesten osoitteita, josko tarvitsisimme kunnollisia pihtejä lukkojen rikkomiseksi. Vastaus kuului, että olemme maalla, kaikki ovat kesämökeillä eivätkä ne lähde sieltä minnekään eivätkä ne vastaa edes puhelimeen. On siis turha yrittää mitään sellaista.

10. matkapäivä Puolanka - Suomussalmi

Onneksi Sinikka muisti lukkojen vaihdon ja niin asia helpottui ja lupasimme leiriemännänkin kertoa tällaisesta kommelluksesta eteenpäin, sillä olihan tarinalla onnellinen päätös ja juttu on oikeasti aika siisti.

Leirialue oli hiljainen ja niin saimme teltassakin vietettyä levollisen yön. Onneksi on sateisia ilmoja, se varmaan vähentää ulkona kännäämistä, joka yleensä aiheuttaa sen suurimman mekkalan paikassa kuin paikassa. Sinä päivänä emme etsittyneet enää minnekään muualle. Telttaan majoittuminen on huomattavasti hitaampaa kuin valmiiseen mökkiin tai hotellihuoneeseen.

Päivän saldo:

Tänään kilometrejä tuli noin 75. Luku ei ole aivan tarkka, sillä matkamittari ei kestänyt sateista kesää vaan alkoi vikoilla, siitä ei nähnyt kunnolla ja lopulta se ei enää mitannut matkojakaan.

Välimatka Puolanka - Suomussalmi on melko erämaata. Jos siellä aikoo viipyä pitempään, täytyy ehdottomasti varustautua repullisella ruokaa.

Sade oli likimain kokopäiväistä, joskin loppumatkasta vähän tuuli kevyemmin pisaroin ja viima kuivatti hieman vaatetusta.

Mieli säilyi virkeänä, mikä on hyvä asia.

Aloimme olla etäisimmässä pisteessä suunnitellulla reitillä. Siitä olisi hyvän lähteä valumaan alaspäin, kartalla nimittäin.